

Neděle Božího milosrdenství

**“Ačkoliv jsem tak hořce trpěl, duše hynou.
Dávám jim poslední záchranu - svátek mého milosrdenství.
Jestliže nevzdají chválu mému milosrdenství,
zahynou na věky.”**

Drazí farníci, dnes slavíme 2. neděli velikonoční, která je také neděle Božího milosrdenství. Podle prastaré tradice se první neděle po Velikonocích nazývala “Bílá neděle” – “Dominica in albis”. Právě tento den, nově pokřtění katechumeni odložili svůj bílý šat, který byl symbolem světla. Ve svém každodenním životě se měli starat o plamen světla, který byl zažehnut při jejich křtu a který má svítit všem v tomto světě.

30. dubna jubilejního roku 2000 při svatořečení polské řeholnice Faustiny Kowalské stanovil papež Jan Pavel II druhou neděli po Velikonocích za neděli Božího milosrdenství. Velkým šířitelem Božího milosrdenství byla sestra Faustyna Kowalská, polská řeholnice a mystička, která žila v první polovině 20. století. Právě jí se zjevil Ježíš a položil jí na srdce toto přání, jak popisuje ve svém Deníčku: *„Toužím, aby svátek Milosrdenství byl útočištěm a úkrytem pro všechny duše a zvláště pro ubohé hříšníky. V tento den je otevřeno nitro mého milosrdenství; celé moře milostí vylévám do duší, které se ke zdroji mého milosrdenství přiblíží. Duše, která přijme svátost smíření a svaté přijímání, dosáhne úplného odpuštění vin a trestů; v tento den jsou otevřena všechna stavidla Boží, skrze něž proudí milosti; ať se žádná duše nebojí ke mně přiblížit, i kdyby její hříchy byly jak šarlat.“*

Obraz Božího milosrdenství představuje celou postavu Spasitele, který pozvedá svou pravici k požehnání a jeho levá ruka se dotýká hrudi, odkud vycházejí dva paprsky. Jejich význam vysvětlil sám Ježíš: *„Světlý paprsek znamená vodu, která ospravedlňuje duše, červený paprsek znamená krev, která je životem duší. Šťasten, kdo v nich bude žít, protože toho nezasáhne ruka spravedlivého Boha“*. U Ježíšových nohou je nápis: *Ježíši, důvěřuji Ti!* Neobvyklá jsou zaslíbení, která sdělil Boží Syn sestře pro ty, kdo budou

správně uctívát tento obraz: „*Slibuji, že duše, která uctívá tento obraz, nezahyne. Slibuji jí také vítězství nad nepřáteli již zde na zemi, zvláště pak v hodině smrti. Já sám ji budu bránit jako svou slávu*“. Neméně krásná jsou zaslíbení, která obdržela sestra Faustyna pro ty, kteří se budou modlit všeobecně známou Korunku k Božímu Milosrdenství. „*Kdokoliv se ji bude modlit, pozná Boží Milosrdenství v hodině své smrti. Kněží je budou podávat hříšníkům jako poslední záchranu*“. „*Lidstvo ke mně přibližuješ modlitbou té korunky*“. „*Duše, které se tuto korunku budou modlit, zahrne mé milosrdenství v životě, ale zvláště v hodině smrti*“, řekl Ježíš.

Zdrojem Božího milosrdenství je pak vzkříšený Ježíš a právě v milosrdenství je shrnuto celé Velikonoční poselství. Milosrdenství je skutečně jádrem evangelního poselství, je to vlastní jméno Boha, jeho tvář, kterou zjevil ve Starém zákoně a plně v Ježíši Kristu, vtělená Láska stvořitele a vykupitele. Tato milosrdná láska také ozařuje tvář církve a zjevuje se jednak prostřednictvím svátostí, především prostřednictvím svátosti Smíření, jednak prostřednictvím skutků milosrdné lásky, jak společnými i individuálními. Všechno co, církev hlásá a koná, zjevuje milosrdenství, které Bůh člověku dává. Když církev znovu hlásá zapíranou pravdu nebo zrazené dobro, činí tak vždy na podnět milosrdné lásky, aby lidé měli život a měli jej v plnosti.

Jak ale máme v dnešní době v naší farnosti žít z Božího milosrdenství? Návodem nám může být dnešní první čtení ze Skutků apoštolů: **“Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši. Apoštolové vydávali s velkou působivostí svědectví o zmrtvýchvstání Pána Ježíše a na nich na všech spočívala velká milost”**. Zdrojem milosrdenství ať je pro nás mše svatá a Eucharistie.